

Homelie Paaszondag 2019

Lieve mensen , Lieve kinderen,

Wat is dit evangeliieverhaal een levensecht, herkenbaar verhaal. Wij kunnen ons goed in de plaats van de vrouwen en andere leerlingen stellen; ook wij hebben dierbare verloren. Een verlies, een ontgoocheling is ons niet vreemd. Hoe dichter onze relatie, hoe moeilijker te aanvaarden dat hij of zij weg is , begraven, uitgestrooid of wiens as thuis wordt bewaard? Overledene toevertrouwd aan de kosmos, aan het water of de aarde .Ten grave dragen is de laatste zorg die wij mogen verrichten....zo eindigt elke mens. Hoe levend ook, de mens is er uiteindelijk om te sterven. Is dit niet de grootste vorm van gelijkheid : iedereen, rijk of arm; : man of vrouw elkeen sterft, dood is dood; Zo denkt vooral onze gesecculariseerde wereld.

Lijden en sterven wordt beleid door de dood is dood cultuur. Nog de laatste eerbetuiging, de laatste zorg, het wordt een herinneren van het voorbije, de laatste dagen brengen nog een vleugje intens samen - zijn, een samenkomst om elkaar te troosten.

Uit troost groeit toekomst, de gelovige mens voelt een hoop dat de dood geen eindpunt is; de overledene is overgegaan naar de andere kant van ons bestaan.

Marie en Martha.. ze zijn niet te houden, zij willen naar her graf van Jezus.

Zij, de vrouwen nemen het initiatief, zij willen Jezus eer betuigen door zijn lichaam te gaan balsemen, zijn Lichaam te beschermen tegen verderf, balsemen is bewaren in eeuwigheid.

Zeker eer betuigen, aan Hem die ze zo graag zagen, en nu zeker omdat de maatschappij Hem hebben miskent, meer nog Hem hebben veroordeeld tot de kruisdood, de dood in zonder waardig afscheid. Toen en nu worden nog mensen onrechtvaardig gestraft, zelfs gedood ; Laat ons cru zijn , vermoord.

En toen ze in de hof van Jozef van Arimethea kwamen, o, het graf was open, de steen was weggerold en het was leeg . Geen jesus te vinden: gestolen? Onteerd? Of op een andere plaats begraven ?Ook dit nog ! Vol verwarring waar is Hij. Ze vragen het aan een onbekende , waarschijnlijk de tuinman Wie zoeken jullie? Wie zoeken de vrouwen...?

De tuinman spreekt "Maria..."Toen keek ze niet meer naar de leegheid van het graf, de donkere aarde zij herkende de Stem...Heer

De vrouwen herkende de Heer, Hij is weer bij ons, Hij Leeft weer, een droom, een vreugde , een troost. Maar Jezus sprak; Houd Mij niet vast, ik moet nog loskomen van dit aardse leven en opstijgen naar mijn Vader. Ga naar de mensen, breng hen het nieuws dat Ik ben opgestaan, ik ben verrezen.

Zo gaat Jezus ons voor, naar de Vader, de Vader die Hem laat verrijzen in totale verbondenheid.

Ervaren we niet dat wij steeds verbonden blijven met wie zo lief hadden? Onze tranen drogen niet op, maar op nieuw komt een glimlach , een dankend verwijlen, wanneer wij onze overledenen gedenken, samen met onze geloofsgemeenschap Wij dragen samen de droefheid, doch ook de hoop op de Verrijzenis. ZO zingen we dankbaar: ten paradijse....

Zo is Pasen de herdenking en de herbeleving van Jezus overwinning op de dood Doorheen Goede Vrijdag is Jezus trouw tot der dood overgegaan naar de eeuwige trouw van God aan zijn Zoon en al

zijn volgelingen. Zo komt ons verlies, in een nieuwe droom, om onze dierbaren steeds inniger te ervaren

Zo is Pasen, de Lente van ons nieuw bestaan, van ons nieuw leven, nu en altijd in eeuwigheid.

Zalig, een zalige vreugde

De klokkenluiden, ons hart is hoopvol

De Klokken brengen ons samen, groot en klein, jong en oud om te genieten, om blij te zijn en voor elkaar te zorgen

En, jonge kinderen, zing en bid met ons mee, vol kracht en blijheid. Zorg dat door jullie gezang en blijheid, de klokken de weg vinden waar ze hun eitjes te grabbel moeten gooien, in het jonge gras

In het gras, vol kracht van de Lente

Zalig Pasen, delen we de eitjes en onze vrienden uit Guatemala, gaan we ook voor hen een Lente, een nieuw leven helpen waarmaken?

Uit diepst van mijn hart laten wij samen van Gods trouw genieten.